

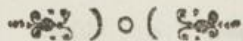
Q. An arbiter compromissarius habeat Jurisdictionem? R. neg. quia partes compromittentes sunt personæ privatæ, quæ publicam potestatem concedere nequeunt, quam ipsæ non habent *L. 3. Cod. de Jurisdic. Obstat. 1.* Quod Austregæ Jurisdictionem habeant. R. Hi sunt arbitri potius legales quàm compromissarii *vide Schut-hard, in tract. de Austregis: Obstat. 2.* Quod qui subjicit se Judici non suo, dat ei jurisdictionem, quam non habet, R. Is non tam dat jurisdictionem quàm habet, quàm incompetentem & limitatam in se prorogat & extendit, *arg. d. l. 3. v. qui nulli præest judicio.*

THEOREMA II.

Merum imperium est publica potestas anima dvertendi in facinorosos, seu vindicandi delicta publica; hoc habet ipse Princeps & is cui ejus exercitium concesserit: Moribus nostris jurisdictio criminalis dividitur in superiorem & inferiorem; illa, non hæc dicitur antonomasticè Jus gladii. *Q. An in Hierarchia Ecclesiastica detur merum Imperium?* R. Non sic, ut in Imperio, cum nulla pœna Ecclesiastica sit merè vindicativa *Obstat 1.* Quod Pontifex Romæ & Episcopi in Germania exercent jus gladii? R. Id faciunt quæ Principes sæculares, & quidem non per se, sed per suos delegatos; videtur enim id repugnare mansuetudini Christianæ, irrogare pœnam sanguinis: *vide Cap. 4. de raptor. Obstat. 2.* Ecclesia ipsa dicitur habere jus gladii spiritualis. R. Non tam ad mortem quàm ad vitam. *C. 6. XXXIII. q. 2.* etenim pœna excommunicationis majoris videtur capitalis, ipse tamen excommunicatus si resipiscere velit, recipitur in communionem, & ideo non tam mortuo quàm dormienti similis videtur, qui se ipsum resuscitare potest: idem fere judicium esto de pœna degradationis & perpetui carceris Ecclesiastici. Videatur *Zoës. ad lib. 2. dig. tit. 1. n. 58.* ubi resp. ad *Canones* apparenter oppositos.

THEO-

THEOREMA III.

MIXTUM imperium est publica potestas jus dicendi & exequendi in causis civilibus, hoc cohæret cuivis magistratui ordinario: actus mixti imperii sunt vel jurisdictionis voluntariæ vel contentiosæ, illi dicuntur esse magis imperii quàm jurisdictionis. *Q. An mandatâ Jurisdictione transeat etiam imperium?* de mixto aff. de mero neg. hoc enim, non illud est extraordinariæ jurisdictionis & specialis concessionis. *L. 5. de off. ej. cui mand. est jurisd.* *Obstat 1.* Quod legatus proconsulis exercent quoque imperium merum; & is habet jurisdictionem non tam mandatam à proconsule, quam à populo ipso; præterea vide. *L. 2. de off. procons.* *Obstat 2.* Quod mandantis & mandatarii idem sit forum & tribunal; & in civilibus C. in criminalibus N. *Obstat 3.* Quod Principes Imperii nostri imperium, quod habent merum, mandent aliis, Ecclesiastici quidem ex necessitate *c. f. ne Clerici vel Monachi. in 6.* Sæculares verò ex libertate. & Hi habent imperium hoc, jure proprio & ordinario, *Struv. in Syntagm. Juris publ. c. 19. §. 18. & c. 26. per totum.* secus ac Romani præfecti aut etiam proconsules vel præsides provinciarum, quibus exercitium illius imperii solum à lege specialiter concessum *L. 1. §. 1. de off. ejus cui mand. jur.*

THEOREMA IV.

JURISDICTIO simplex est legitima potestas jus dicendi, præciso imperio; hanc habet omnis Judex tam delegatus quàm ordinarius, inferior & superior; distinguitur à simplici notione, seu cognitione causæ, quam habuit olim Judex pedaneus, hodie simplex commissarius. *Q. An Jurisdictio Camera Imperialis sit absq; imperio?* de mero aff. de mixto neg. aut enim habet jurisdictionem ordinariam, quod verius est, aut saltem mandatam? nec hæc nec illa sine imperio saltem mixto erit *L. 5. §. 1. de off. ejus cui mand. est jurisd.* *Obstat 1.* Quod Camera non habeat executionem realem &

immediatam; R. defectu imperii neg. defectu superioritatis territorialis conc. de executione Camerae & ejus executorialibus vide *Gail. 1. Obj. 113, Struv. Syntag. Jurisp. c. 24. §. 79. Obstat. 2.* Quod Camera habeat Jus banni & proscribendi statum imperii in causa fractae pacis tam religiosae quam profanae *Gail. tract. sing. de pace publica. R.* Præterquam quod hoc casu cameralis sententia banni possit dici merè declaratoria, hoc non est species jurisdictionis criminalis, nisi extraordinariae & specialiter concessae. *Struv. cit. loc. §. 70. Obstat. 3.* Quod habeat Jus bannizandi in omni casu finalis contumaciae. *Gail. d. L. n. 15. R.* Et hæc banni declaratio non infert magis merum imperium quàm excommunicatio Ecclesiastica, præsertim cum illius banni declarati realis executio non sit immediatè penes cameram. *Struv. cit. c. 5 §. 22.* & bannum ejusmodi ad privatam potius quàm publicam utilitatem tendens, civile magis quàm criminale dici debeat.

THEOREMA V.

Mandata Jurisdictio est quam quis beneficio & nomine alterius exercet sibi in universum demandatam; hanc habent Vicarii Episcoporum Generales, nec non interim substituti à Præsidibus provinciarum: mandatam sibi Jurisdictionem mandare alteri non posse, manifestum est; illius tamen partem delegare non prohibetur. *Q. An à mandatario ad mandantem appellari possit?* R. neg. *L. 1. §. 1. Si quis & à quo appell.* cum idem utriusque sit forum & tribunal, neque ab eodem ad eundem appellatio procedat. *Obstat 1.* Quod à delegatario ad delegantem appellari possit. R. Jurisdictio delegata non sic expirat morte delegantis, ut jurisdictionis mandata morte mandantis: Videatur *Vallensis lib. 1. tit. 29. §. 5.* unde patet utriusque disparitas. *Obstat 2.* Quod ab Officialibus & Commissariis Ecclesiasticis, etsi mandatam habeant jurisdictionem, appelletur ad Episcopum vel ejus Vicarium Generalem. R. Illi non habent jurisdictionem universalem, universalliter

liter sibi mandatam, sicut Vicarii Generales, qui in curia Episcopi residentes univcrsum forum & tribunal Episcopale vice Episcopi administrant. *Vide Engel ad decret. lib. 1. tit. 28. n. 5.*

THEOREMA VI.

DElegata Jurisdictio est, quam quis in hac vel illa causa controversa specialiter sibi commissam exercet nomine & jure delegantis; dividitur in delegatam à supremo Principe & ab inferiore: delegatus à supremo, Pontifice puta vel Imperatore, subdelegare potest; ab inferiore non nisi expressam habens licentiam subdelegandi. *Q. An delegatus à Principe Imperii subdelegare possit. R.* Non videtur magis ac delegatus ab Episcopo *Obstat 1.* Quod Principes Imperii sint quasi Imperatores in suis Principatibus. *R.* Ipsorum tamen jurisdictio non est ita fontalis & originaria ac ipsius Imperatoris. *Obstat 2.* Principes ipsi constituunt Judices ordinarios, qui delegare possunt; ergo qui ab ipsis immediatè delegantur Judices, jure ordinarii censentur in eorum Principatibus. *R.* Præterquam quod hi judices respectu subditorum ordinarii, dici possent mandatarii respectu Principis, cujus vice judicant, cum absque ipsius præcitu & voluntate suam jurisdictionem mandare, & alium in locum sui substituere nequeant; constituuntur non jure supremiæ sed solùm superioritatis territorialis; *cit. Struv. c. 26. §. 13.* quod autem hi ita constituti Judices ordinarii possint delegare, profluit ex eorundem jurisdictionis universalitate & perpetuitate, quâ Judices delegati carent, quorum jurisdictio cum temporalis & singularis, etiam merè personalis judicanda, si non de alia mente delegantis expressè constet. *vide Gail. 1. O. 97. per totum.*

THEOREMA VII.

Jurisdictio prorogata dicitur, quæ ultra suos limites est extensa; proin sicut limitatio ita & extensiva hæc prorogatio jurisdictionis

nis quadrifariam concipi potest; de persona in personam, de causa in causam, de tempore in tempus, de loco in locum: prorogatio jurisdictionis quo ad personas alia est voluntaria, alia necessaria, hæc habetur in reconventionem, illa per liberam comparisonem & aditionem Judicis non sui citra oppositam fori exceptionem. *Q. An Clericus possit reconveniri coram Judice Laico?* *R.* Equidem Clericus nequidem volens potest conveniri coram Judice Laico *c. 12. de foro compet. vel etiam Ecclesiastico non suo c. 18. eod.* eoquod privilegium fori sit toti ordini concessum, neque limites dicecesium sunt confundendi; si tamen ipse Laicum conveniat, ab eodem posse reconveniri probabilius videtur, *tot. tit. x. de mutuis petit. Obstat 1.* Clericus non potest in se prorogare jurisdictionem Laici. *R.* Prorogatione voluntariâ & conventionali C. necessariâ & legali N. *Obstat 2.* Quod nulla lege canonica hæc prorogatio jurisdictionis clericalis sit permessa. *R.* Generalis saltem permissio colligitur ex *c. 1. de nov. oper. nunciat. Zoës. ad lib. 42. ff. tit. 1. n. 35. Obstat 3.* Quod sic sit in potestate Laicorum clericos invitos trahere ad forum sæculare. *R.* Non magis quam in potestate clericorum trahere invitos Laicos ad forum Ecclesiasticum. si enim liceat clerico Laicum coram Judice Ecclesiastico reconvenire, æquum erit & Laico quoque licere clericum reconvenire coram Judice Laico, in iis scilicet causis, de quibus Laicus cognoscere valet. *Vallens. ad tit. de mut. petit. §. 1. n. 3. in fin.*

THEOREMA VIII.

Jurisdictionis personalis est, quæ aut ad tempus certum, aut saltem ad dies vitæ concessa expirat morte personæ; Patrimonialis verò quæ jure vel allodii vel feudi possessa transit ad successores aut universales solum aut etiam singulares: non personalis, sicut patrimonialis acquiri potest, mediante præscriptione aut cessione. *Q. An castro in feudum concessio simpliciter cum jurisdictione mit dem Gerichten, censeatur etiam concessum imperium merum?* *R.* De feudo

quo, si ei antecede
neg. *Obstat 1.*
sit interpretand
ultra mentem conce
est, ea quidem co
explicari non potest,
jurisdictione comm
jurisdictionis nom
merum & mixtu
sumi potest & spe
pendum suadet. *Arg.*
quo vox *Omnimoda*
in exam. suo ju

TI
De Fo
TH
trum pro tribunali
internum sacramenta
hoc dividitur prin
que vel est comp
prajnaices exte
condemnat reum
tam in civilibus
Deus non conde
procedit de reo p
constat. *Obstat*
sufficiencia. *R.* Id pro
tam quando præsump
quæ in foro intern

do antiquo, si ei antecedenter imperium hoc annexum fuerit, aff. de novo, neg. *Obstat 1.* Quod beneficium Principis quàm plenissimè sit interpretandum *L. 3. ff. de constit. Princip.* R. Non tamen ultra mentem concedentis & verba concessionis; cuius iurisdictio data est, ea quidem concessa esse videntur, sine quibus Jurisdictio explicari non potest, aut ea sine imperio mero, qui nullum cum iurisdictione commercium, sat explicari potest. *Obstat 2.* Quod iurisdictio nomen generale sit, complectens sub se imperium merum & mixtum. R. Generale quidem est, sed generaliter sumi potest & specialiter; in dubio præsentis specialiter accipiendum suadet. *Arg. L. 13. §. 26. de injur.* quod dubium cessabit casu, quo vox *Omnimoda mit allen und jeden Gerichten*, sit addita *Stryck in exam. suo juris feudal. c. 8. q. 24.*

TITULUS II.

De Foro competente.

THEOREMA I.

Forum pro tribunali Judicis seu loco iudicii sumptum aliud est internum sacramentale & poli, aliud externum, iudiciale, & fori: hoc dividitur principaliter in Ecclesiasticum & sæculare, utrumque vel est competens vel incompetens. *Q. An forum internum præjuicet externo, aut vice versa?* R. Neg. sæpe enim unum condemnat reum absolutum in altero, aut absolvit condemnatum, tam in civilibus quàm in criminalibus. *Obstat 1.* Quod quem Deus non condemnat, nec homo damnare potest: R. Id non procedit de reo pœnitente, sed innocente, de cuius innocentia constat. *Obstat 2.* Quod absolutus judicialiter sit tutus in conscientia. R. Id procedit solum in casu dubio & probabili, non etiam quando præsumptio, quæ militat pro sententia, cedit veritati, quæ in foro interno aperta est in contrarium. *Obstat 3.* Quod iudicia-